

Han tittade sig i spegeln och såg sin bödel

Offer som en stjärna som letar efter sin bödel

Lika barmhärtigt som ett leende som döljer en lögn i sin hunger

Medan han söker passion i sina problems brunn, är han fridfull i sitt geni

När du gör en handstående på dina läppar i humor

Han skrek med vibrationer som omslöt hans kropp.

Han sa att den här dikten kommer att spy blod och nyktrade till från sitt vin.

Det finns ingen lögn kvar att berätta.

Skakad i sin logik blev han överraskad.

Helvete.

Det sista överskottssaltet saknas.

Apokalypsens vatten är fruset.

Även när han tolkade politik tillskrev han torka till sitt tänkande.

Din hungersnöd har öppnat sin plånbok.

Han hukade sig ner vid orden på läpparna och sa.

Jag tog med en påminnelse.

Jag har helt etablerat mitt spelavstånd.

Tidsspelet vann.

mina blöta ögon

Min melankoliska stillhet

Från min värkande barm i min ilska

Mitt utsida vred sig som aska i min dröm

Fienden dök upp i min väns poesi.

Vem skulle säga att dikten jag hörde när jag döptes var tunga klagomål som jag hade tryckt på mitt modersmål.

Jag drack hemligheterna.

Jag kräktes ditt blod

Jag gav efter för mitt infall

Power uppskattar inte dessa nätter

Jag tittade på min horisont som en lastbil på poetens axel.

Jag skrattade och åt upp mig

Ändå sa jag att jag spydde blod till denna hungersnöd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Orion93 med Poeter.se id #230595 innehar upphovsrätten